

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak **torek** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Pristransko postopanje ljutomerskega sodnika Doksata.

Interpelacija poslanca Žičkarja in tovarišev na njegovo ekscelenco, justičnega ministra.

Pri c. kr. okrožnem sodišču v Ljutomeru sta do oktobra pretečenega leta opravljala posel sodnih zdravnikov dr. Farkaš iz Ljutomera in dr. Lebar iz Križevca. Ko je v istem času dr. Farkaš odložil mesto sodnega zdravnika, se je ljutomerski zdravnik, dr. Chloupek, ki je že v Šoštanju častno opravljal štiri leta posel sodnega zdravnika, ponudil, da sprejme pri c. kr. okr. sodišču v Ljutomeru posel sodnega zdravnika. Tej ponudbi pa predsednik tamošnjega okr. sodišča ni ugodil, češ, da ni potreba drugega sodnega zdravnika. — Ta nepovoljni odgovor pa je presenetil toliko bolj, ker je bilo splošno znano, da je dr. Mihelič, „nemec“, izbran za sodnega zdravnika. Res je postal v decembru l. l. občinski in takoj nato še sodni zdravnik.

V decembru se je torej nenadoma pokazala nujna potreba po drugem sodnem zdravniku, katerega pa mesec poprej baje še ni bilo treba, dasi se razmere niso prav nič spremenile. To dokazuje, da omenjena rešitev izvira od sodnika, ki mu manjka modrosti, ki je pa zato zelo pristransk in poln slepega narodnega sovraštva. Dr. Mihelič je „nemec“, dr. Chloupek pa je in bil vedno Slovan, in ta razlika je bila predsedniku ljutomerskega okrož. sodišča, g. Doksatu zadostna, da presodi, če je drugega sodnega zdravnika potrebno ali ne. Kot pravnik je Doksat med tovariši podrejenega pomena; in šele v tistem hipu je postal za ljutomerskega sodnika dober, ko se je prelevil v „nemca“.

Doksat pa tudi sam dobro pozna svoje zmožnosti, ker ne deluje toliko kot pravnik kakor pa na drugem polju, da hruli stranke, usiljuje nemške dopise čisto slovenskim občinam, da kliče predse slovenske župane in jih ošteva, če zahtevajo slovenske dopise, da se sprejema med uradnimi urami, da veselo jezdi konjiča po travnikih slovenskih poljedelcev, kakor da bi za gospoda Doksata ne obstojal pomen „motenje posesti“.

Značilno je tudi to, da g. Doksat ne more trpeti okrožnega sodnika, dr. Chloupeka. Principijelno ne kliče dr. Chloupeka niti v slučaju potrebe k sodno-zdravniškimi komisijam v južni okolici ljutomerski, temveč se obrne na dr. Lebarja v Križevcih, ki ima do tja dolgo pot, zamudi čas in ima velike potne stroške. In zakaj vse to, če je v Ljutomeru samem zdravnik, ki je na glasu kot večš strokovnjak, ki je splošno čislán, v osebi dr. Chloupeka? Ravno služba bi zahtevala, da se nastavi dr. Chloupeka kot sodnega zdravnika.

Sicer obstoja ministerijalna odredba, ki določa, da se imajo okrožni zdravniki pozvati k obdukcijam, ker je okr. zdravnik že poprej ogle dal mrliča v dotičnem slučaju, ki je dal povod obdukciji, in zamore dati čisto mnogo dragoceno razjasnilo. Drugače pa moramo ravno v konkretnem slučaju upoštevati, da je dr. Chloupek kot distriktni zdravnik, kot zdravnik bolniške blagajne in kot praktični zdravnik poklican v slučajih, ki so nasledki kaznjivega dejanja, poškodbe in torej neposredno po činu prvi razmotriva slučaj in pregleda vzroke in posledice njegove; nasprotno pa sodna komisija navadno šele čez nekaj dni

začne svoje preiskave, in zato le površno izve resnico.

Interesi službe zahtevajo, da se zelo čislani in jako priljubljeni zdravnik dr. Chloupek nastavi kot sodni zdravnik, ne pa človek, ki je šele prišel v Ljutomer in mora šele pokazati, kaj zna in more. Postopanje sodnika Doksata je le izliv čisto nacionalne pristranosti.

Stavimo zato vprašanje: Ali je justičnemu ministru znano to pristransko postopanje ljutomerskega sodnika, in kaj bo storil, da se take pristranosti več ne zgode?

Dunaj, dne 6. februarja 1905.
Podpisanih 18 slovanskih poslancev.

Trgovinska pogodba z Nemčijo — udarec za poljedelce.

Dolgo časa so trajala trgovinska pogajanja med našo državo in Nemčijo. Avstrijsko trgovinsko ministrstvo se dolgo ni hotelo udati pretiranim zahtevam nemškega trgovinskega ministra, a pred štirinajstimi dnevi so naznanili iz Dunaja da je trgovinska pogodba sklenjena. Bile so dolgotrajne razprave, avstrijski in nemški trgovinski minister ter drugi vladni strokovnjaki so hodili iz Dunaja v Berlin ter nasprotno, a nazadnje se je izleglo jajce, ki je jako slab dar avstrijskim poljedelcem.

Nova trgovinska pogodba pa je sklenjena samo še med ministri, zato še nima veljave; govorili bodo še avstrijski državni poslanci, ljudski zastopniki, v koliko se ž njo strinjajo.

Ima pa ta trgovinska pogodba tudi veliko politično ozadje. Ž njo so se avstrijski narodi za enkrat odbili od nemčije, da bi se potem rajši združili ž njo. Nemški ministri so naložili veliko carino na naše gospodarske izdelke, kakor bi hoteli pokazati s tem, da so avstrijski narodi odvisni od Nemčije. Kakor bi hoteli reči s tem: padejo naj avstrijski mejni koli, in carina bo izginila; Avstrija naj se združi z Nemčijo!

Avstrijski poslanci nemškega rodu sicer priznavajo, da je pogodba, ki se je sklenila z Nemčijo, slaba za avstrijskega, torej tudi nemškega kmeta. A nemški poslanci, in če tudi zastopajo kmečke občine, so predvsem Nemci. A vrana vrani oči ne izkljuje. Ti nemški zastopniki nemškega kmeta se hočejo zdaj maščevati nad Slovani zato, ker je Avstrija z Nemčijo sklenila slabo trgovinsko pogodbo, slabo namreč zase. Nemčija hoče delati Avstriji krivico, zato pa naj Avstrija udari slovanski državi, Rusijo in Srbijo. S tem bi se mi odtujili Slovanstvu, a približali Germanstvu, zato, ker bi slovanske narode odbili od sebe z visoko carino na njihove pridelke, ki jih k nam uvažajo, a z Nemci bi skušali priti v ožjo zvezo zato, da bi izginila carina na naše izdelke, ki se uvažajo v Nemčijo.

Predlanskim se je iz Avstro-Ogrske izvozilo na Nemško blaga v vrednosti nad eno milijardo, t. j. tisoč milijonov kron. Od tega odpade na pridelke poljedelcev 600 milijonov kron. Izvozilo se je n. pr. ječmena za 51 milijonov kron, za 19 milijonov kron sladi, za 105 milijonov kron jaje, za 15 milijonov kron konj, za 197 milijonov kron lesa itd. Nemčija je v istem času uvozila k nam vsega skupaj za 695 milijonov kron blaga.

Že iz teh števil se vidi, kako važne so trgovinske pogodbe med Avstrijo in Nemčijo, ki v prvi vrsti določajo, koliko se od blaga na državni meji pobira carine. Čim višja carina se pobira od tujega blaga, tem dražje se mora pro-

dajati, tem lažje zdrži domače blago tujo konkurenco. Na Nemškem vlada sedaj poljedelska ali agrarska struja. Zato so imeli nemški zastopniki nalogo, da dosežejo kolikor mogoče visoko carino na vse poljske pridelke. Rusijo, ki se nahaja sedaj radi vojne v vednih velikih denarnih stiskah, so kmalu prisilili, da je podpisala pogodbo, ki ji narekuje visoke carine na žito. Na podlagi te pogodbe so toliko lažje pritiskali Avstro-Ogrsko in 26. prosinca so podpisali naši zastopniki trgovsko pogodbo, ki je za naše poljedelstvo precej neugodna.

Samo par primer: od pšenice se plača za 100 kg zdaj 6'60 K, prej le 4'30 K, za oves zdaj 6 K, prej le 3'30 K, za koruzo 3'60 K, prej le 1'92 K. Za enega vola se je prej plačalo 30'60 K, zdaj pa se odmerja carina na težo in sicer se plača od enega centa po 9'60 K; na primer za klavnega vola, ki tehta povprečno 7 centov, se plača sedaj 67'20 K, torej celih 36'60 K več nego prej; pri klavnih kravah se bo sedaj plačalo celo več kot štirikrat toliko kot prej, pri drugih živalih je razmerje še hujše.

Res je, da so Nemci znižali cene za nekatere izdelke velike obrti (veleindustrije), to pa so lahko storili, ker menijo, da je njihova industrija tako močna, da ji tudi olajšana avstro-ogrška konkurenca ne more škoditi. Za nas sicer trgovinska pogodba, ki stopi drugo leto v veljavo in ostane veljavna 12 let, ni tolike važnosti, ker ne izvažamo toliko na Nemško. A posledice pridejo kakor valovi v jezeru tudi do nas, ker bo moral avstro-ogrski poljedelec, ki ne more več toliko izvažati, dajati doma blago ceneje, in se bodo torej vse cene znižale, ako se ne najdejo novi izvozni kraji.

Trgovinska pogodba se bo v našem državnem zboru kmalu sprejela, za ogrski državni zbor pa dvomijo, da bi jo kar takoj podpisal, to pa zaradi poraza vladne stranke pri volitvah. Ta je bila namreč zato, da se trgovska in carinska zveza, ki velja še do leta 1907., obnovi, tako da na zunaj, proti Nemčiji n. pr. ne nastopa Avstrija posebej in Ogrska posebej, ampak tvori Avstro-Ogrska carinsko enoto. Opozicija, ki je zdaj zmagala, je za carinsko ločitev. Trgovinska pogodba z Nemčijo pa sloni na carinski skupnosti obeh državnih polovic.

Domače in druge vesti.

— **Proti Gleispachu!** V okrožju graškega nadsodišča, kamor spadajo razen Primorske vse slovenske dežele, vlada že desetletja kot neomejen gospodar grof Gleispach, eden najzagrizenejših zatiralcev slovenskega uradnega jezika in neizprosni nasprotnik slovenskih uradnikov. Ko se mu je zvrnil ministrski stol, bil je pravosodni (!) minister — je zasedel predsedniški stolček graškega nadsodišča. In da bi si ga ohranil in zagotovil, je sklenil z nemško ljudsko stranko zvezoi brezpogojno se udinjal njeni službi in postal zgolj nekak birič te stranke, ker izpolni vsak njen sklep in željo. Proti slovenskemu jeziku in proti slovenskim uradnikom vodi boj na življenje in smrt in zatira vse, kar je slovenskega. — Zadnji čas je torej bil, da se mu je enkrat na pravem mestu zaklicalo, naj miruje in spolnjuje zakon. Bil je to dr. Iv. Tavčar, ljubljanski poslanec, ki je v državnem zboru na Dunaju imel v petek znamenit govor, s katerim je pobijal Gleispacha, tega rabelja slovenskega jezika. Dr. Tavčar pa je tudi

občutil na lastni osebi njegovo pristransko in krivično ravnanje. Ptujski sultan, Ornik, namreč toži dr. Tavčarja zato, ker ga je v „Slov. Narodu“ neusmiljeno razmesaril in mu vrgel krinko raz obraz. Ker pa Ornik ve, da dr. Tavčarju ni tako lahko priti do živega, ker ljubljansko porotno sodišče bi ga oprostilo, prepričano, da je „Slov. Narod“ pisal resnico, ko je počil Ornika, zato je šel ta sultan k Gleispachu, se mu vlegel pod noge in dejal: „Odlomite mariborsko porotno sodišče za mojo tožbo napram slovenskemu doktorju; ta preklicani dr. Tavčar mora biti obsojen, ker me je zdelal.“ In Gleispach je dovolil ter odločil, da pravda, naperjena proti dr. Tavčarju, odgovornemu uredniku „Slov. Naroda“ teče pri mariborskem sodišču. S tem je Gleispach raynal nepravilno, ker samo ljubljansko porotno sodišče bi moralo biti določeno za to pravdo, a odločil je Maribor samo zato, da bi se justično ubilo dr. Tavčarja. Tam bi ga seveda spoznali krivim, ker mariborski nemčurji bi svojemu pristašu Orniku, dali prav. To bi bila torej imenitna pravda, ali za enkrat si Ornik še zastoj prste liže. Dr. Tavčar je kot državni poslanec nedotakljiv; sodišče mu nič ne more in nič ne sme po zakonu. Šele tedaj, ako državni zbor dovoli, da se kakega poslanca sme tožiti, dobi sodišče pravico do njega. Zdaj je pa dr. Tavčar še prost kot ptič in bere levite zdaj Gleispachu, kakor jih je svoj čas Orniku.

— **Ornik — Gleispach v kompaniji.** Naše pravosodne razmere so se daleč razvile. Poslanec dr. Tavčar je v državnem zboru v soglasju zbornice dejal: „Javno obtožim graško nadsodišče pristranosti in nemškoniacionalne politike“. Daleč smo res prišli v naši ljubi Avstriji. Nemški poslanec Ornik iz Ptuja je v deželnem zboru v Gradcu hinavsko predlagal sam, naj deželni zbor privoli, da sme sodnija zaradi razžaljenja časti proti njemu postopati. „Upam pa, da bode tudi dr. Tavčar kot urednik „Slov. Naroda“ v državnem zboru enako postopal“, je dejal. Toda v istem hipu je že imel Ornik zagotovilo v žepu, da bode Gleispach določil, da bode o dr. Tavčarju, dr. Brumnu in Križmanu sodila ne ljubljanska ampak nemškoniacionalna mariborska porota. Tu je lahko biti kavalir. Ornik in Gleispach sta prav dobro vedela, da bi mariborski porotniki Orniku niti lasu ne skrivili, dočim bode vsak Slovenec gotovo obsojen, če bode se v Mariboru zoper njega odločevala tiskovna pravda. Poslanec dr. Ivan Tavčar je to postopanje predsednika graškega nadsodišča ostro bičal v državnem zboru in bode se morala začeti sistematična in radikalna akcija zoper početje Gleispacha, ki vlada popolnoma po navodilih nemških nacionalcev.

— **Iz Žalca.** Žalski nemčurji si drznejo v celjskem „rauberblatlu“ zagovarjati nesramno postopanje fantalinov, ki so v družbi s cigani in žandarji peli v narodni gostilni prusaško klanfarijo. Mi pred vsem povdarjamo, da so bili dotični cesarski možje, o katerih smo zadnjič pisali, c. kr. orožniki, in da zahtevamo in pričakujemo od pristojnih oblasti stroge preiskave in pojasnila, ker mora sicer prebivalstvo zgubiti vse zaupanje do takih služabnikov državne oblasti. Nadalje še omenjamo, da je dotični krčmar, ki je vrl Slovenec, sam zahteval od kričačev, da morajo s pesmijo prenehati in se vesti, kakor se spodobi tujcem na slovenskih tleh. Vsi Žalčani pa pričakujejo od gospoda Globočnika, da se pokaže zavednega Slovenca in odstrani uslužbenca, ki izživajo njegove odjemalce. To smemo zahtevati, da taki hlapci in komiji, ki po gostilnah na izživljen način tulijo pesem s cigani, ne bodo stregli Slovencem. Ven iz trga s pritepenci, ki bi morali biti hvaležni gostje, a postajajo odurni in ošabni hrulači. To je bagaža, ki hoče gospodariti, mestu da je hvaležna, ker jo redi slovenska zemlja. Nesramni vahtarčin dopisnik se zaganja sprčo naše zadnje tovađevne notice v g. župana in druge gospode, ki pa s celo stvarjo nimajo ničesar opraviti. Kar se tiče zlasti g. župana, omenjamo le, da so predbacivanja napram njemu ravno tako podla kakor neresnična. On si je zadobil za trg tekom dolgih let svojega delovanja neprecenljivih zaslug in uživa splošno zaupanje in spoštovanje. Ravno napram Nemcem je bil vedno prijazen, in tako mu sedaj vračajo. Blatno cesto, o kateri govori dopisun, pa prevzema občina šele sedaj v svojo last! Tiste segnite svinje in podgane pa

letajo dopisniku po možganih. Sicer pa nam je njegova oseba znana ter se je že večkrat zale-taval na prav nesramen način v mirne občane, pa si zbil prav pošteno svoje rozičke in potem pretakal bridke solzice.

— **Vahtarci po gobcu.** Še so v Žalcu osebe, ki so poklicane in sposobne braniti in ohraniti narodni značaj starodavnega slovenskega trga Žalca. Vsak Slovenec, kateri je potoval po slovenskih pokrajinah in prišel v Žalec, je moral priti do spoznavanja, da je trg Žalec slovenska trdnjava, ki se ne da omajati, če bi tudi zbesnele nad njo vse nemčurske sile. Pisatelj teh vrstic je star Žalčan, ki se mora zgražati nad počenjanjem žalskih nemčurskih dečakov zadnjega časa. Treba bi bilo biča! Žalec, izbačni hajlovec, za katere v tebi ni mesta! Nemčur se v Žalcu ne sme širokoustiti! Staroslavni Žalec je bil slovenski trg od nekdaj in ostati hoče to na veke, četudi si prizadeva ena ali druga pritepena nemčurska glista predrugačiti mu lice.

† Gospod Rudolf Kuketz

iz znane žalske narodne rodbine je predvčeraj, v nedeljo popoldne umrl v Žalcu po mučni bolezni v najlepših letih. Blag mu spomin!

— **Občine celjskega okraja** že krepko čutijo jerobstvo vladnega komisarja pri celjskem okrajnem zastopu. Res vam je ljubeznjiv kot sitna mačeha ta gospod; z nemškimi dopisi nadleguje slovenske župane kakor vsiljivi žid svoje malopridno blago. Zatorej župani, pozor! Vsak takšen dopis brez milosti nazaj! Povejte temu gospodu, da služi na slovenskem Spodnje-Štajerskem, kjer biva 95% Slovencev. Pa tudi v drugem uradovanju se delajo sedaj sitnosti županstvom; o tem bodemo, če treba, drugokrat obširneje poročali.

— **Slovenska gimnazija v Celju.** Odbor slovenjebistriškega polit. društva je dne 9. t. m. sklenil v zadevi slovenske celjske gimnazije sledečo resolucijo: Slovenjebistriško politično društvo odobruje in zastopa sklep zaupnega shoda v Celju dne 10. aprila 1902. S slovensko gimnazijo iz Celja ne gremo, naj pride kakršnakoli sila od koder hoče!

— **Iz Konjic.** „Pust, masten okol' ust“ je pred vratmi in mladina se ženi in moži, da je veselo. Za takšne gostije hoče tudi naš pohorski kmet odložiti raševino in si obleči „štofasto“ obleko. Pride torej v Konjice, da si nabavi potrebno blago. Pošten, kakor je že od narave, pride nič hudega sluteč v trg.

je Štajerc zastoj delil in vsiljeval. To vse se godi še dandanes v Ptuj in drugod. Zato se ne zmeni ne policija, ne župan Ornik, ne žandarmerija, ne ptujski glavar Underrain, ne c. kr. okrajna sodnija. Pač pa c. kr. okrajna sodnija v Ptuj vabi trgovce, krčmarje itd. z dežele in jih izprašuje, če so na list „Slovenski Štajerc“ naročeni ali ga zastoj dobivajo, če ga prodajajo ali med ljudi delijo itd. Tudi c. kr. žandarmerija baje povprašuje po ptujskem okraju za istim listom. Vidi se, da nemčurjem in razni gospodi list „Slovenski Štajerc“ ni po volji. Je že prav. Toda, vendar si sme vsakdo list naročiti, ga prejemati, brati sam in drugim posojevati; tega ne sme in ne more nihče prepovedati. Abotna laž je, ki se iz Ptuja med ljudi trosi, da je list „Slovenski Štajerc“ prepovedan. Gotovo bi ga nekateri gospodje v Ptuj, n. pr. župan Ornik radi prepovedali ali celo zadušili in zatrli, pa njih moč ne sega tako daleč! — Kdor se zavoljo lista nadleguje od sodnije ali žandarmerije, naj se temu upre, naj se obrne do kakega slovenskega odvetnika, če treba, tudi na poslanca. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca pa je, da bere list „Slovenski Štajerc“, da mu pridobiva naročnike, da ga razširja, če tudi kateri nemčur od jeze počí.

— **Redka prilika!** Iz Leskovca pri Ptuj. Dne 21. februarja t. l. ob 10. uri popoldne bode pri c. kr. okrajnem sodišču v Ptuj na dražbi prodano posestvo „Kmetijskega društva v Leskovcu“. To edino konzumno društvo v celem okraju ptujskem je prišlo na kant. Posestvo obsega hram, v katerem je gostilna z mesarijo, (ledenico), veliko gospodarsko poslopje s prodajalno za razno blago, hlev itd. Posestvo leži ob okrajni cesti Ptuj-Trakostjan (Hrvatsko) tik župnijske cerkve v Leskovcu, tedaj v sredini Haloz. Delaven in podjeten človek, kateri ima nekaj svojega denarja, razumen trgovec, bi izvrstno izhajal, posebno zaradi trgovine z vinom in drugimi pridelki, katere morajo ondotni prebivalci kupovati! Na posestvu je vknjižen kapital, kateri se gotovo ne bode tirjal! Na to redko priliko opozarjamo naše mlade trgovce, krčmarje itd. Kdor hoče postati samostalen, temu se ponuja tu najlepša prilika!

— **Pevska vaja** za moški zbor se vrši danes zvečer ob 8. uri, za ženski zbor pa jutri, v sredo, tudi ob 8. uri, za skupni zbor v petek ob 8. uri zvečer.

— **Rokoborba na ulici.** Bil je v Celju v petek popoldne ob 1. uri; prizorišče: Vrtne ulice. Dva mlada moža, prvi nemški dijak na tukajšnjem uzornem, šolskem zavodu — lep zavod, in drugi, sodeč po vsem, je bil ključavničarski pomočnik. Predigra ni znana. Dramatični prvi čin: Neznani junak — torej najbrže iz kakove ključavničarske delavnice, pride in počí nemškega dijaka po glavi, znani junak skoči v neznanega, da bi ga vrgel ob tla. Brezuspšno. Klofute in bunke dežujejo od obeh strani. — Drugi čin: Razvoj je dosegel svoj vrhunec. Neznani junak brne z okovano nogo znanega junaka, ta ga zgrabi za bedro, potegne in tragični junak se zvali v cestno blato. Podlegši je vstal in zaletevi se v „unega“, ga je s pestjo sunil v obraz. — Konec: Oba razmršena, oba bolečih udov sta preklinjaje se razšla. — To je mogoče v Celju, da se inteligen ten mož ob belem dnevu pretepa kot postopač po ulicah.

— **Narodna čitalnica v Žalcu** priredi poljudno predavanje začetkom marca t. l. O elektriki in nje praktični uporabi bo predaval gosp. prof. Vodnik iz Celja. Na to počno in velezanimivo predavanje že danes opozarjamo člane in nečlane v trgu in okolici.

— **V Žalcu** imamo na poštnem vozu še vedno samo nemški napis. Vprašamo slavno poštno ravnateljstvo, ali imajo o enakopravnosti odločevati privandrani poštarji?

— **Umrla je v Žalcu** Josipina Weber, hišna posestnica in mati žalskega pismonoše po dolgotrajni mučni bolezni, previdena s svetotajstvi v 56. letu svoje starosti. Bodi njej blag spomin!

— **Odvetniki na Štajerskem.** Koncem l. l. je bilo na Štajerskem 172 odvetnikov in sicer 76 v Gradcu, 15 v Mariboru, 11 v Celju, 7 v Ptuj, 6 v Ljubnu, po 3 v Lipnici in v Voitsbergu, po drugih sodnih mestih pa po 2 ali po 1.

— **Prestavljen je g. dr. Mohorič** od sodišča v Ormožu v Marenberg. Zopet uspeh nemške gonje.

— **Bela zastava.** Pri Sy. Lenartu v Slov. Goricah je vihrala dne 11. t. m. ob deseti uri popoldne bela zastava raz sodno hišo. Znak, da ni nobenega tička v ječi.

— **Umrl je v okolici Vojnik** Jos. Dreml p. d. Moh v 74. letu svoje dobe. Bil je to kmet, a kremenit, navdušen narodnjak in nenavadne izobrazbe. Bral je z razumom večje slovenske in nemške časnike, znal mnogo Prešernovih pesnij na pamet itd. Sploh je bil mož blag in plemenit, kakor jih je malo. Zraven pa skromen in pohle-

Zaplenjeno!

„Svoji k svojim“.

Pohorski kmet.

— **Iz Ptuja.** Preganjanje lista „Slovenski Štajerc“. Dokler je smel ptujski Štajerc vse, kar je slovensko in kar čuti slovensko, napadati, sramotiti in blatiti, so slovenski odpadniki med uradniki, trgovci, obrtniki veselja kar poskakovali in vriskali. Skoro v vsaki nemčurski in nemški trgovini, krčmi in žganjarni se

ven. Bil je mnogo let občinski odbornik škofjevaški, ud kraj. šol. sveta itd. Ponudili so mu opetovano župansko čast, a ni je hotel sprejeti. Vsi kdaj pa je s svojim modrim svetom in svojo pametno besedo rad pomagal, kjer je bilo treba. Bodi mu zemljica lahka!

— **Umrl je** dne 8. t. m. v Arclinu pri Vojniku Jakob Kovač, znan kot „stari Grilec“ daleč na okoli, v 64. letu svoje starosti. V mlajših letih je bil „nemškega“ mišljenja, a kmalu je spoznal, da je protinaravno, krivično in smešno, ako hoče biti človek kaj drugega, kakor je, ako hoče biti n. pr. Nемеc, kogar je rodila slovenska mati. Zapustil je torej svoje nemčurske tovariše ter postal odločen Slovenec, zvest sin svojega naroda. Pri vseh volitvah je stal trdno kakor skala na slovenski strani. Da je užival zaupanje in spoštovanje, kaže to, da je bil mnogo let občinski odbornik škofjevaški, ud kraj. šol. sveta vojniškega in odbornik slovenske posojilnice v Vojniku. Tudi pogreb je pokazal njegovo priljubljenost. Nepregledna množica ga je spremljala k zadnjemu počitku. Naj v miru počiva!

— **Popravkarska kovačnica.** Da bodo cenjeni čitatelji videli, kako ženijalen duh biva v dr. Zirngastu, advokatu v Kozjem, objavimo naslednja dva popravka, skovana v njegovi pisarni. Ali mož res nima drugega dela? Da pa bodo tudi vedeli Slovenci v Kozjem in okolici, kakšen jurist je imenovani gospod, jih opozarjamo na ta popravka, da spoznajo, kaj si misli on pod stvarnostjo — ta dva popravka namreč nista stvarna — čujmo:

— **Požarna bramba v Kozjem.** Slavno uredništvo „Domovine“ v Celju! Temeljem § 19. tisk. zakona predlagam oziraje se na dopis, objavljen pod zaglavjem: „Požarna bramba v Kozjem“ v 10. številki Vašega lista z dne 3. svečana 1905, da sprejmete v zakonitem času nastopni stvarni popravek. Ni res, da ima naš trg gasilno društvo, ki je bilo doslej pod nemško komando oskrbnika Kragora.

Komandant omenjenega društva je bil do zadnje volitve tukajšnji občinski predstojnik in trgovec Janez Evangelist Elsbacher, in sem jaz društvo le g m o t n o podpiral.

Gospod notar dr. Barle pa je bil izvoljen načelnikom pri zadnjem občnem zboru zategavoljo, ker Elsbacher ni hotel več sprejeti tega častnega mesta.

Kozje, dne 5. svečana 1905. Kragora.

— **V Kozjem.** Slavno uredništvo „Domovine“ v Celji. Sklicujoč se na § 19 tiskovnega zakona zahtevam z ozirom na dopis, objavljen pod zaglavjem „V Kozjem“ v 10. številki Vašega lista z dne 3. svečana 1905, da sprejmete v zakonitem času nastopni stvarni popravek:

„Ni res, da nameravam zapustiti Kozje ter se preseliti v drug kraj — nasprotno je res, da se bodo moji stariši, ki živijo sedaj na Ptujskem okraju, naselili v Kozjem in da bomo tukaj vsi skupaj, ako Bog da, dočakali še visoko starost“.

„Iz tega pojasnila sledi, da se je morala pripetiti dopisnikarju dotičnega članka „V Kozjem“ neka pomota v osebi“.

Dr. Zirngast.

Torej stariši pridejo k sinu! Vprašamo samo: Ali dr. Zirngast hoče morda reči, da ga bodo morali oni preživljati? In kaj pravzaprav popravlja, ako izraža svojo nado na visoko starost, katero celi familiji seveda privoščimo.

— **Brežice,** 7. februarja 1905. Lanskega leta je g. Josip Petrič, sluga takajšnje davkarje, ustanovil vojaško veteransko društvo. Po neprevidnosti so prišle 3 osebe v odbor, ki sploh ne poznajo patriotizma in le hajlajo po raznih krčmah. Ker tudi naša slavna policija vsako gibanje domoljubnih veteranov zasleduje, je imel gospod Petrič precej truda, da se je društvo razvijalo. Nestrpné se vrgli iz odbora in društvo mirno napreduje, kar se je pokazalo pri občnem zborovanju dne 2. t. m. Po pozdravu predsednika je poročal blagajnik g. Jos. Petrišič, veleposestnik iz Št. Lenarta, da ima društvo 303 K 20 v prebitku. Živahno se je razpravljalo o naročitvi zastave. Po predlogu g. J. Grobuseka se naroči za 800 K zastava, ki se o binkoštih blagoslovi. V ta namen so podarili društvu: Vitez Súčcovaty, poveljnik 3 voj. kora v Gradcu 50 K, brigadir Buttler 20 K, g. J. Grobusek 20 K, K. Belak preprogar iz Zagreba 15 K in Andrej Levak veleposestnik v Brežicah 10 K. Isti dan je bil rodbinski krožek v lepo olepšanih prostorih gostilne Antona Klauzerja, kojega se je Čitalnica in Sokol korporativno udeležila. Izmed 400 navzočih oseb jih je ostalo do belega dne lepo število. Čisti prebitok 202 K je blagajnik naložil za nabavo zastave.

— **Brežiški „Sokol“** je priredil dne 5. t. m. prvi sokolski ples z najboljšim uspehom. Gosp. Karol Belak iz Zagreba je umetno dekoriral veliko dvorano in postranske prostore. Vše popoldan so se polnili prostori „Narodnega doma“ z inteligenco iz Sevnice, Rajhenburga, Krškega, Št. Petra, Bizeljskega in Pišec ter okolice; častno število gostov, bratov Hrvatov iz Zagreba in obmejnih občin je nas počastilo s svojo prisotnostjo. Prišlece je pozdravljala naš Sokol in je vladalo sveto navdušenje. Pred plesom je svirala godba pešpolka št. 16 iz Zagreba sokolsko koračnico in druge

slovanske točke ter je žela splošno pohvalo. Ples se je vršil v najlepšem redu, četvorko je plesalo 60 parov. Akademiki iz Zagreba so peli med odmorom več krasnih narodnih pesmi. Šele ob 7. v jutro smo se razhajali, okrepani za nadaljevanje svojih narodnih dolžnostij.

— **Iz Konjic.** Opozarjamo še enkrat na samski maškaradni ples, ki ga priredi „Klub konjiških slov. samcev“ dne 18. svečana t. l. — Začetek ob 8. uri zvečer v „Narodnem domu“ s sodelovanjem celjske narodne godbe. Ker se priredi ta predpustni čas edini plesni venček v konjiškem „Narodnem domu“, se nadejamo mnogobrojne vdeležbe. Pri tej prireditvi nas je obljubilo posetiti tudi nekaj Celjanov, kar si bomo šteli v čast.

— **Vlomi v Trbovljah.** Tatove so imeli v noči od 7. na 8. t. m. na Vodah. Vlomili so v restavracijo in odnesli nekaj žganja in jedi. Pri trgovcu Sporku so jih pregnali s streli, predno so si mogli kaj naložiti. Tudi v Molovo trgovino se jim ni posrečilo priti. Na sumu imajo nekega bivšega restavracijskega uslužbenca.

— **O roparjih iz Zagorja ob Savi:** V soboto, 11. februarja zjutraj od 1. do 3. ure so vlomili neznani tatje v trgovino g. Zimmermana ter mu pokradli ves denar čez 1600 kron, tako da niti enega vinarja ni bilo zjutraj v blagajni; razen denarja so vzeli tatje eno belo, eno navadno pisano srajco in spodnje hlače. Tatje so zlezli skozi okno, na katerem so čuda previdno zelo močno mrežo tako tiho iztrgali, da nihče slišal ni. Pustili pa so vse orodje, razne ključe, pile svedre in roparsko železnino v bližini hiše. Orožniki zasledujejo predrzne lopove.

— **Po plesu ubit.** Pri Slovenski Bistrici sta dva hlapca ubila posestnika Josipa Javernika ko se je vračal iz plesa. Ubiti zapušča tri otročiče, ženo pa v norišnici.

— **„Murski Sokol“** priredi svoj II. plesni venček na dan 19. t. m. V ta namen izvoljeni odsek se je že z vso vnemo lotil potrebnih priprav. Vsem prijateljem društva kličemo: Na veselo svidenje v nedeljo 19. t. m. v dvorani g. Ivana Kukovca. Nazdar!

Društveno gibanje.

— **Iz Mozirja.** Podpisani odbor „Narodne čitalnice“ izreka tem potom vsem sodelovalcem prirejene veselice, kakor vrlim diletantom, vsem cenj. gospicam ter gospodom, vsem tistim, ki so nam podarili lepih dobrot, nas moralno ter finančno podpirali, da je veselica v kljub nasprotovanju prav dobro uspela najsrečnejšo zahvalo.

Za odbor: Rudolf Pevec, t. č. predsednik.

— **Čitalnica v Šmarji pri Jelšah** priredi dne 18. februarja 1905 veselico v dvorani g. Karola Jagodiča ml. Svira polnoštevilna šmarska godba. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina 1 K, za kmete 50 v.

— **Gospodarsko bralno društvo na Planini** je imelo svoj letni občni zbor pod predsedstvom g. kaplana Mir. Volčiča, dne 29. jan. 1905 v hiši g. Rauterja na Planini. Udeležba je bila precejšnja. Gosp. predsednik je podal v lepih in razumljivih besedah pomen tega društva. Gosp. tajnik je podal svoje poročilo, gosp. blagajnik poročal o društvenih izdatkih in društvenem premoženju. Občni zbor je izvolil predsednikom društva enoglasno g. kaplana Mir. Volčiča. V odbor so bili izvoljeni gg. dr. J. Goričar, zdravnik; Fr. Gračner, gospodar; E. Križman, učitelj; Fl. Pušnik, gospodar; Fr. Rauter, nadučitelj; Ig. Šesko, gospodar; J. Špan, gospodar in T. Žibret, gospodar. V kratkem bo imelo društvo pončna predavanja.

— **„Murski Sokol“** v Ljutomeru priredi dne 19. t. m. v veliki dvorani g. Kukovca svoj običajni venček. Pričakujemo velike vdeležbe vseh slojev prebivalstva; pričakujemo tudi dragih nam gostov „Sokolov“ iz Varaždina, ki so nas s svojim dičnim starešinom na čelu obljubili obiskati. Priprave ima v rokah čili sokolski plesni odsek in zanimanje za to, jako priljubljeno zabavo našega mladega in čvrstega društva narašča dan na dan. Na svidenje 19 v Ljutomeru pri sokolskem venčku. Na zdar!

Politični pregled.

— **Državni zbor.** Seja 9. februarja. Izmed govornikov, ki so govorili v proračunski debati, je obudil največ senzacije poslanec Skene, ki je zelo ostro prijel želez. ministra zaradi prekoračenih kreditov pri gradnji planinskih železnic. Njegovi napadi so tembolj značilni, ker je bil dosedaj Skene najzvestejši prišta vsake vlade. Takoj za njim se je vzdignil železniški minister ter izjavil, da se kredit ni prekoračil. Prosil je zbornico, naj počaka v tej aferi s svojo sodbo, dokler ne predloži železniški odsek svojega poročila. Napram nekaterim nemškimi poslancem pa je izjavil minister Wittek, da rad odstopi svoje mesto drugemu, ako se zbornica pridruži Skenetovi obsodbi. Prihodnji govornik Rieger je napadel po vrsti vse ministre ter je izrekel nezaupanje vladi. — Potem se je brez prvega branja sprejel zakonski načrt o razširjavi tržiskega pristanišča.

Seja 10. februarja. V proračunski debati je govoril prvi poslanec Lindtner, ki je zahteval ločitev od Ogrske z ozirom na narodno gospodarstvo in armado, nazadnje pa priklopljenje na nemško državo. — Poslanec dr. Ploj je izjavil, da je slovanska zveza zavzela napram vladi čakajoče stališče. Zahteval je popolno nepristranost in pravičnost papram vsem narodnostim. Navajal je zahteve in želje Slovencev in Hrvatov, predvsem pa ustanovitev slovenskega vsenčilišča v Ljubljani. — Za njim je govoril posl. dr. Tavčar.

— **Kossuth pri cesarju.** V nedeljo dopoldne je bil Fran Kossuth v posebni avdi-jenci pri cesarju. Govorila sta v začetku madjarsko, potem francosko. Kossuth je cesarju izjavil, da je njegova stranka lojalna in dinastična, kar je neki cesarja jako genilo. Avdijenca je trajala skoro celo uro. Kaj se je govorilo, o tem ni hotel Kossuth novinarjem ničesar povedati. Pri odhodu so različni Madjari priredili Kossuthu ovacijo. Popoldne se je Kossuth vrnil v Budimpešto. Na postajah od Požuna do Budimpešte je bil povsod živahno aklamiran. Po Kossuthovem odhodu je bil nadvojvoda Fran Ferdinand pri cesarju. Kossuthov prijatelj posl. Szatmary razglašča v svojem listu, da hoče cesar ugoditi zahtevam neodvisne stranke glede volilne reforme in carinske samostojnosti Ogrske, neče pa ugoditi madjarskim zahtevam glede armade.

— **Avstrija kupuje vojne ladje.** Avstrijska mornarska uprava je naročila v Trstu 5 novih rušilcev torpedovk in 13 torpedovk. Ladje morajo biti gotove v enem letu in bodo veljale 15 milijonov kron.

— **Balkan pride v ogenj?** Dne 31. januarja so se odpeljali iz Carigrada trije vlaki s 50 vozovi, ki so bili naloženi s puškami in streljivom preko Soluna v Monastir. Turčija hoče oborožiti rezerviste II. razreda, ki bodo pozvani v službo, če bo v Makedoniji še nadalje trajala ustaja. Bolgariji preti Turčija z vojsko!

— **Dogodki v Rusiji.** V Rusijo se vrača mir. Notranji upori pojenjujejo, stavke se nadaljujejo. Pop Gapon, ki je vodil ustajo, je pobegnil na Angleško — dokaz, da je angleški denar zanetil namire. V Petrogradu počiva okoli 17 tovarn, število stavkujočih presega 17.000. Mir se ni kalil. Nad nekaterimi gubernijami je proglašeno obsedno stanje. V Varšavi so veliki štrajki. Pisatelj Gorki je vseeno še vedno v ječi. Soproga ga sme obiskati; a ne dovolijo mu pa niti tople zimske obleke. Pisati sme; toda kar napiše, vse sežgo. Gorki je jetičen, zato je nevarnost za njegovo življenje. Prepeljejo ga najbrže v Rigo, kjer ga obsodijo. Njegov zločin je baje v tem, da je pod utisom grozljivih petrograjskih dogodkov pisal pismo, v katerem hudo napada vlado. — Pretečeni četrtek je bil najstarejši sin grofa Leva Tolstega v dveurni avdienci pri carju. Prinesel je s seboj načrt za sklicanje narodnega zbora; načrt je izdelal njegov oče. Car sam je izjavil: „Zadnja dva meseca sem delal načrt in rečem vam, da se skliče narodni zbor prihodnji teden“.

Rusko-japonska vojna.

Z mandžurskega bojišča. Zadnje tedne je zbolelo v ruski armadi v Mandžuriji kakih 1500 mož na raznih nevarnejših boleznih. Več vojakov je zmrznilo; zdaj je vsa vojska oskrbljena s toplo obleko. Tudi hrana je dobra, gorko jed dobivajo vojaki po dvakrat na dan. — V zadnjem času razvijajo Japonci živahno delavnost, grade nasipe in obkope ter se močno utrjujejo. To dokazuje, da se Japonci boje ruske ofenzive, ker je cela vrsta utrjenih vasi prešla v ruske roke v kljub besnim napadom od strani Japoncev.

Dne 2. februarja je prešla v ruske roke vas Cantanhenan. Vsi japonski protinapadi, da bi zopet osvojili to za nje izredno važno pozicijo, so bili dosedaj odbiti. Oddelek generala Renenkampa in dve ruski koloni so v smeri Oloarčančan porazili sovražne sprednje voje in jih potisnili preko reke Tajci.

V boju pri Hejkentaju je največ trpel, kakor poročajo iz Tokija, general Tašime, poveljnik 8. japonske divizije. Vkljub temu je vzdržal do konca ruski naval, dasi je pri tem izgubil 162 častnikov in 5500 mož.

Japonski častnik, ki se je te dni vrnil iz Mandžurije, zatrjuje, da so Rusi že 20. januarja jeli pritiskati na japonsko levo krilo in da so se jim mogli Japonci uspešno upirati samo zbog tega, ker so Rusi morali prodirati preko nezavarovane ravnice. 23. januarja je padel sneg in Rusi so prodrli naprej, ne da bi jim mogli Japonci zabraniti. Dva dni kasneje po neprestanem ljutem obstreljevanju japonskih pozicij so Rusi s tako silo navalili na Japonce, da so morali zapustiti sprednje točke svojih utrd in se umakniti. Zlasti ljut boj je bil za vas Sijnopilu, katero točko pa so Japonci obdržali v svojih rokah. Vsi japonski častniki so bili ubiti, ali ranjeni, da je nazadnje moral prevzeti poveljstvo prvi podčastnik.

Iz tega poročila je razvidno, da so zadnji boji v kljub vsem nasprotnim raztrdilom vendarle končali neugodno za Japonce, kakor sedaj sami priznavajo. Takisto pa je tudi jasno, da so mo-

rali v vseh bojih izgubiti mnogo več kakor 7000 mož.

Po kratkem prestanku so se znova pričeli ljuti petdnevni boji. Ta borba je še veliko bolj krvava, kakor so bile vse prejšnje. Ključ vsega položaja je vas Čančan na skrajnem ruskem desnem krilu.

Strategijski pomen te točke je velikanski; ker so to vas osvojili Rusi in jo drže v svojih rokah, je v veliki nevarnosti vse japonsko levo krilo. Japonci se ne upajo stopiti v ofenzivo, ker se čutijo preslabe.

General Kuropatkin je poslal 9. t. m. tele brzojavko: Včeraj ob 11. uri ponoči so Japonci zopet stopili v ofenzivo proti našemu levemu krilu in naši fronti v razdalji dveh vrst, a so bili na celi črti odbiti. Zopetni naval ob 5. uri zjutraj je bil takisto brezuspešen.

Dne 3. t. m. je oddelek dagestanskega polka uničil eden japonski bataljon in ujel 300 Japoncev. Na desnem ruskem krilu se boj nadaljuje, na levem pa je vse tiho in mirno.

Uplenjen je bil tudi lazaret 8. japonskega polka s starejšim zdravnikom. Ujeti Japonci izjavljajo, da se nečejo na noben način več vrniti k svoji armadi.

V vladivostoški luki je sedaj usidranih več nego 20 torpedovk, 5 podmorskih čolnov in križarke „Rosija“, „Gromoboj“ in „Bogatir“, ki so že zdavna popravljene in popolnoma sposobne za boj.

Rusija je kupila od Argentinije 7 križark; te ladje so že na potu proti Madagaskarju in se združijo z brodovjem admirala Roždestvenskega v morski ožini Mozambique med Madagaskarjem in afriško obaljo.

Tretje rusko brodovje je že pripravljeno, da se odpravi na daljno pot na bojišče. Ladje so usidrane v Libavi.

Ker je vse pristanišče zamrzneno, bo treba z ledokoli razklati led, kadar odpluje eskadra iz Libave.

Petrograd, 13. februarja. Veliki knez Aleksej, vrhovni zapovednik mornarice, je prišel v Libavo. Tretje rusko brodovje odrine baje že danes v Azijo.

Petrograd, 13. februarja. Severno brzojavno agentstvo poroča, da so Japonci na mnogih krajih zapustili svoje utrjene pozicije in se umaknili na južni breg Šaha.

Izjava.

Zopet se je vrnila sveta doba inkvizicije. Opravilo natezalnice je na Štajerskem iz usmiljenja do ubogih grešnikov prevzel „Naš Dom“. Ker ste tudi mene položili na to mučilnico, povem vam, neznani moji tožniki, to-le:

Grdo in neznačajno bi bilo od mene, ako bi kedaj samo zaželel pisati v „Štajerca“.

Nečastno se mi tudi zdi, da bi se radi obrekljivega dopisa v zadnji številki vašega nad vse resnicoljubnega lista zagovarjal.

Da ne morem v neko vrsto požrtvovalnih gospodov obračati svojih poželjivih pogledov, storim to le iz prekoristne previdnosti.

Nisem Don Kišot, da bi se spuščal v boj s koruzniki. Junaki, na dan z vašimi slavimi imeni!

Da ste mi zdravi vsi, pri Filipih vas hočem videti!

Jak. Preindl, učitelj.

Velika nedelja, dne 12. svečana 1905.

Za dopise pod tem naslovom uredništvo ne prevzame nikake odgovornosti.

Zahvala.

V svojem lastnem, pa tudi v imenu svojih sorodnikov izrekam za mnogoštevilne dokaze ljubezni in sožalja za časa smrti iskreno ljubljene matere, babice in prababice

Marjete Cvahte

bivše posestnice na Ličnici, župnija sv. Jernej

najsrdnejšo zahvalo. Osobito se zahvaljujem vlč. gosp. župniku Zdolšek za pravočasno podelitev zadnje sv. popotnice in za srce pretresujoč nagrobni govor, velecenjenemu tamošnjemu učitelstvu za udeležbo pri pogrebu, cerkvenim pevkam in pevcem za ganljivo petje ter vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki so izkazali blagi rajnici zadnjo čast ter ji delili telesno delo krščanskega usmiljenja. Bog plati!

Pri Mali Nedelji, 10. februarja 1905.

(72) 1 Simon Cvahte, nadučitelj.

Loterijske številke.

Gradec, 11. februarja 1905: 89, 32, 14, 4, 81.
Dunaj, " " " 45, 47, 79, 74, 63.

Vabilo

redni občni zbor

„Posojilnice v Trbovljah“

registrovane zadrage z neomejeno zavezo ki se vrši

v sredo, 1. sušca 1905

ob 11. uri predpoldne

v uradni sobi posojilnice.

SPORED:

1. Prečitanje in odobrenje zapisnika o rednem občnem zboru,
2. poročilo načelstva,
3. potrjenje računskega zaključka za l. 1904,
4. razdelitev čistega dobička,
5. volitev načelstva,
6. volitev nadzorstva,
7. poročilo o izvršeni reviziji,
8. slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

(73) 1

načelstvo.

Iščem konja

ki je 16 do 17 pesti visok, težak ter uporaben za tovor. — Ponudbe je pošiljati na paromlin Peter Majdič, Celje.

(71) 2-1

(99)

Išče se na deželi

4-2

podružnica z mešanim blagom na račun. Položi se takoj primerna kavcija. — Ponudbe pod št. 800, poste restante, glavna pošta Ljubljana.

Učenec

iz boljše hiše, kateri bi bil pod nadzorstvom starišev ali sorodnikov se sprejme s 25. svečanom v trgovini s suknenim, manufakturnim in modnim blagom

R. Stermecki, Celje.

Občni zbor

„Posojilnice v Brežicah“

se vrši

v nedeljo, dne 26. februarja 1905

ob 3. uri popoldne

v lastni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva,
2. Potrjenje letnega računa
3. razdelitev čistega dobička,
4. čitanje revizijskega poročila „Zvezde“ ter ukrepi vsled istega,
5. izvolitev načelstva,
6. izvolitev računskih preglednikov,
7. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ne bil ob 3. uri sklepčen, vrši se isti dan v istem prostoru ob 5. uri drugi občni zbor in sklepa takrat vsako število združnikov.

(70) 1

Načelstvo.

Išče se izurjena

natakarica

z dobrimi spričevali, večja slovenskega in nemškega jezika, dobrega in lepega vedenja. — Ponudbe se naj takoj pošljejo na upravništvo „Domovine“ v Celju.

(68) 3-1

Oves (Willkomm).

Ta težka vrsta ovsu obrodi v vsaki zemlji, zori zgodaj, jako bogato obrodi, da visoko, dobro slamo za krmo in se ne poleže. Ker se na redko seje, zadostuje na 1 oral 50 klg. Pošilja se v vrečah po 25 klg za K 9, 50 klg za K 17, 100 klg za K 32. Vzorci po 5 klg franco za K 3'20 proti predplačilu.

Oskrbništvo graščine Golič

pri Konjicah, Štajersko. (69) 6-1

Išče se

(67) 2-1

oženjen gostilničar za boljše restavracijo na jako ugodnem prostoru z lepim prostornim gostilniškim vrtom v nekem slovenskem trgu na Spodnjem Štajerskem. Ponudnik položiti mora kavcijo. —

Ponudbe naj se pošiljajo pod šifro „1001“ upravništvu „Domovine“ do konca tega meseca.

Skrbna in točna ostrežba.

Kuhinjsko posodo in opravo, namizno orodje, umivalne garniture in železno pohištvo ter vse druge k pohištvu potrebne stvari priporoča v bogati zalogi

za neveste

od najnavadnejših do najfinejših vrst po zelo nizkih cenah

trgovina z železnino

Merkur

Peter Majdič, Celje.